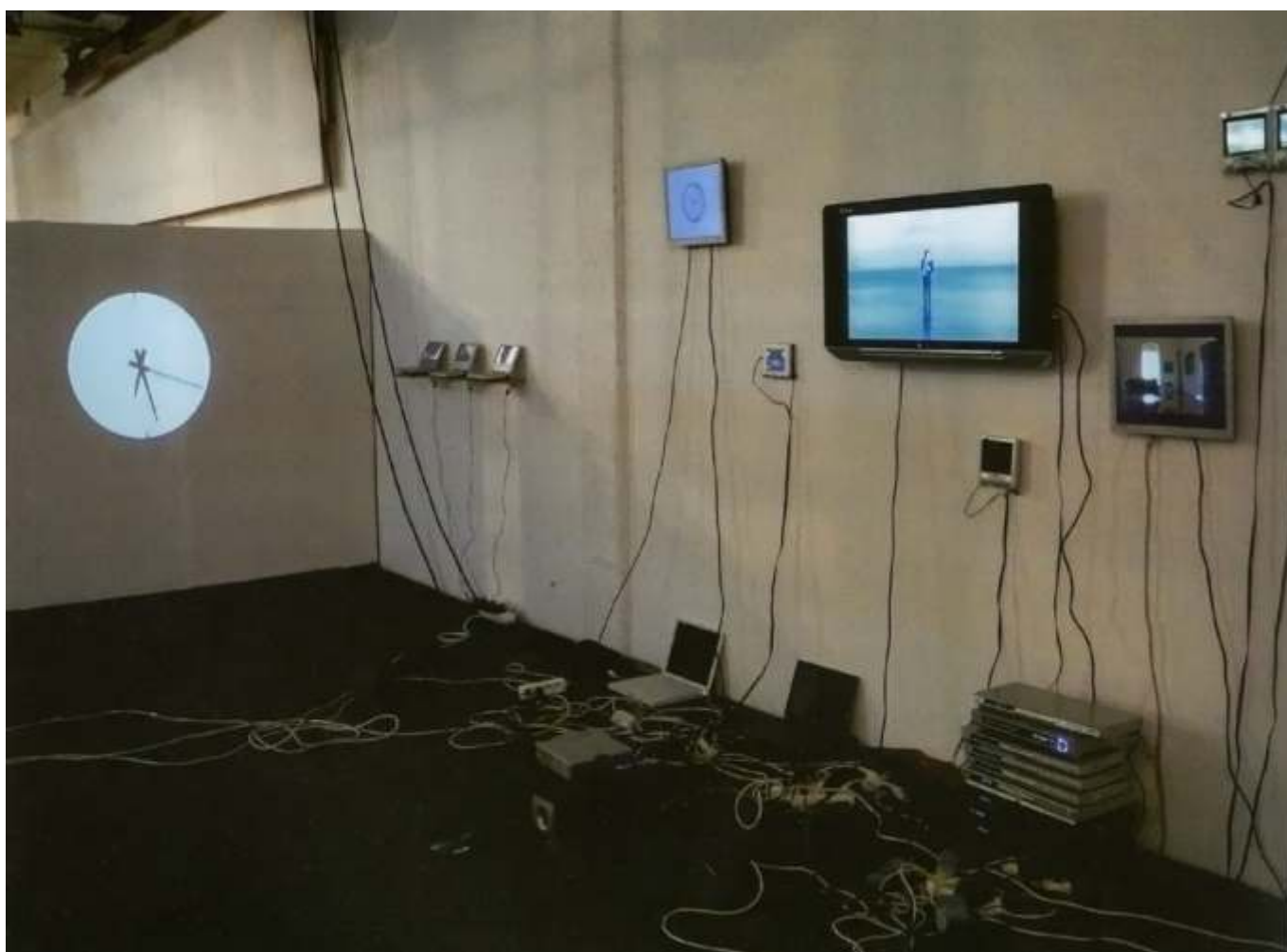

4!

profil działalności grupy

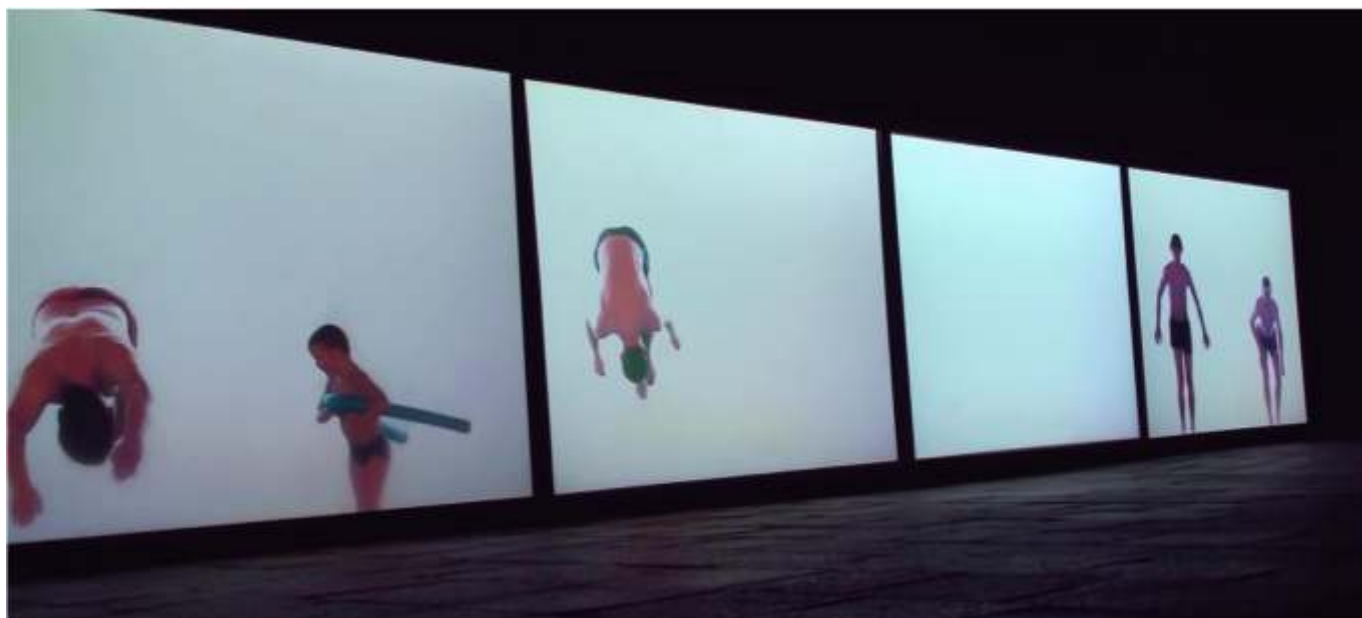
Grupa w składzie: Michał Grochowiak, Marcin Gwiazdowski, Jakub Jasiukiewicz (oraz, do końca roku 2007, Paweł Dziemian) powstała w 2004 roku w Poznaniu. Praktyka grupy skupiona jest głównie wokół sztuki wideo. Akompaniuje temu próba redefinicji ugruntowanych w świadomości, podstawowych pojęć natury ogólnoludzkiej. Powtarzające się tematy to min. postrzeganie czasu, lęk przed nieznanym, problem kompromisu między naturą a kulturą. W instalacjach grupy 4! obrazy balansują na granicy estetyki filmu i klasycznego malarstwa. Poszczególne elementy wideo układają się w otwarte, nieliniarne, surrealne narracje. Mają one, przede wszystkim, wzbudzać ciekawość - dostarczać tylko tyle informacji i estetycznej przyjemności, ile trzeba by przetłamać ignorancję.

Timeless 2.0, instalacja na targach sztuki Dritte Berliner Kunstsalon, Arena Berlin, 2006

DIVERS

W każdym społeczeństwie istnieje grupa ludzi, którzy chcieliby wydostać się z przypisanej im roli, porzucić status, pozycje, aby móc spojrzeć na swoją tożsamość z dalszej perspektywy lub po prostu zostawić ją za sobą. Istnieją również społeczności, których egzystencja zależy od nieustannej migracji. Chcielibyśmy wyeksponować tych ludzi i podkreślić, że wolność przemieszczania się jest ich niezaprzeczalnym prawem, przysługującym im w sposób naturalny. Oni są naszymi entuzjastycznymi przyjaciółmi, którzy są na tyle odważni, aby wskoczyć do granicznej rzeki. Trudno powiedzieć czy robią to aby przedostać się na drugą stronę, czy jest to raczej próba rozpuszczenia się w oceanie światowym.

TIMELESS 2.0

Grupa 4! (Cztery Silnia) w składzie Michał Grochowiak, Marcin Gwiazdowski i Jakub Jasiukiewicz, od kilku lat pracują nad multimedialnym i filozoficznym cyklem Timeless, który dotychczas miał dwie edycje. Timeless 2 (2007) składa się z siedmiu płaskich ekranów wiszących na ścianie, na których wyświetlane są filmy przedstawiające: mężczyznę w garniturze stojącego na tle morza, siedzącą kobietę i mężczyznę odwróconych tyłem i patrzących na rozległy krajobraz, mężczyznę śpiącego na tapczanie w pustym stylowym wnętrzu zalany słonecznym światłem, chodzący zegar oraz dwa ujęcia pejzażowe zielonych wzgórz i błękitnego, zachmurzonego nieba. Wszystkie filmy wideo mają malowniczy charakter i są prezentowane prawie jak malarstwo na ścianie. Powolna narracja wizualna, wrażenie trwania w miejscu, dodatkowo podkreśla bezruch obrazu. Cała instalacja znajduje się na pograniczu malarstwa i sztuki wideo.

Poszczególne części Timeless 2, które mają własne łacińskie tytuły, wyraźnie zainspirowane są romantycznym malarstwem, a szczególnie motywem człowieka na tle tajemniczego pejzażu. Nieskończoność morza, nieba i puste wnętrza przywołują obrazy romantyzmu niemieckiego Caspara Davida Friedricha. Kulturowych asocjacji jest jednak więcej, krystaliczna estetyka i typ postaci, przypomina techniki reklamowej perswazji, które były tematem Timeless 1.

Przede wszystkim jednak decydujące znaczenie ma interakcja pomiędzy poezją a obrazem. Jest to wszak dzieło intermedialne. Warstwie wizualnej pracy towarzyszy kobiecy głos czytający po angielsku, z brytyjskim akcentem, rodzaj modlitwy, traktatu, wiersza na temat idei tytułowego „The Timeless”. Tekst przypomina romantyczną poezję angielską, choć napisany został wspólnie przez członków grupy. Wynika z niego, iż instalacja jest przede wszystkim medytacją nad naturą czasu, cielesnego doświadczenia upływu czasu, enigmatycznego poczucia czasu uwolnionego z ram zegarów. Timeless wydaje się być nowym rodzajem religii oferującej człowiekowi wyzwolenie od ciągłej presji szybko upływającego czasu i zanurzenie w medytacyjnej beczasowości istnienia. Jest to czysty byt, tu i teraz, który wydają się przedstawiać poszczególne kontemplacyjne sekwencje obrazów.

Młodzi artyści z 4! próbują stworzyć sztukę współczesną, która buduje nowy system mistyczny, znajdujący się na pograniczu nowej technologii obrazu i ezoterycznej historii kultury. Natomiast widz wygodnie siedząc na kanapie przed tą perfekcyjną kompozycją ekranów i wolno ruszających się wizerunków jest przyjemnie i refleksyjnie hipnotyzowany, przez cudownie „ciepłym głosem” deklamowane słowa: „I am, I was, I will be, I am the timeless”.

Paweł Leszkowicz, frag. tekstu z katalogu wystawy Imperium Zmysłów

Timeless 2.0 na wystawie Imperium Zmysłów, Galeria Słodownia, Stary Browar w Poznaniu, 2007

Druga część projektu Timeless stoi pod hasłem: „second per heartbeat” (sekunda na uderzenie serca), które wyłuskane zostało z zależności między metabolizmem organizmu a jakością percepcji czasu. Wydaje się to rzecz prosta, oczywista jak tętno. Wątpliwości pojawiają się w momencie, kiedy sami nie wiemy czy częstotliwość uderzeń naszego serca jest efektem pracy ogarniętego afektem mózgu, wynikiem wszystkiemu winnego stresu, czy wyobrażeń kłębiących się w głowie. Tętno to tempo pracy serca, ale również gęstość naszych myśli, **szybkość naszego subiektywnego czasu**.

www.timeless2.fourfactorial.net

„Quisque”, 2006, wideo 7:00 min. (pętla), kanał 1 z 7

„Usquequaque”, 2006, wideo 7:00 min. (pętla), kanał 2 z 7

HAZARD

Cykl „Hazard” realizowany jest przez grupę 4! od 2007 roku. Do tej pory powstały cztery obrazy wideo: „Namiot”, „Bal”, „Siekiera” i „Walizka”. Składają się one na wielokanałową, pełną wzajemnych zależności instalację wideo. Ścieżki dźwiękowe poszczególnych projekcji konkurują ze sobą w przestrzeni, nakładając się na siebie. „Siekiera” przez cztery minuty i pięćdziesiąt sekund zagłusza pozostałe projekcje, aby następnie zamilknąć na pięć minut i dziesięć sekund. „Bal” wypełnia przestrzeń naprzeciwległą, poddana prostemu zniekształceniu muzyka uwypatnia oniryczny nastrój obrazu. W tej samej przestrzeni, lecz jakby na uboczu znajduje się „Namiot” - dwie zsynchronizowane projekcje o identycznym wymiarze i czasie trwania, wyswietlane jedna obok drugiej. „Walizka” stanowi początek drugiej części cyklu, której tematem ma być „martwa natura w akcji”, bezwiednie budząca się do życia w przestrzeni wypełnionej szumem. W realizacji epizodów „Namiot” i „Bal”, oprócz obecnego składu grupy, brał jeszcze udział Paweł Dziemian.

„Walizka”, 2008, wideo 13 min. (pętla)

Cykl „Hazard” jest o ryzyku, które jest nieśmiertelnym współtwórcą naszego doświadczenia, funkcją podrywającą nasz chaotyczny świat do ruchu. Chodzi o ryzyko jako pewien wszechobecny potencjał, możliwość niepowodzenia. Nadzieja na sukces, która nieodłącznie idzie w parze z groźbą porażki. Taka ambiwalentna groteska, która w pewnym sensie, towarzyszy każdemu, najbardziej prozaicznemu nawet działaniu. Ciąg przyczyn i skutków naszych poczynań i rzeczy, które dzieją się wokół jest nie do rozgryzienia. Napewno nie w czasie rzeczywistym. To skrajnie skomplikowana matematyka. Otacza nas piękny chaos. W sobie też mamy piękny chaos.

„Namiot”, 2007, wideo 2:45 min. (pętla), kanał pierwszy

„Namiot”, 2007, wideo 2:45 min. (pętla), kanał drugi

Budując sytuacje przedstawione na naszych wideo próbowaliśmy uchwycić pewnego rodzaju elementarny nastrój, który odnaleźć można zarówno w greckich tragediach, baśniach braci Grimm jak i scenariuszach von Triera. Chcieliśmy odnaleźć jakiś wspólny mianownik tych historii, ten pierwiastek, który obecny jest przecież również w naszym codziennym doświadczeniu. W szkole uczyliśmy nas, że chodzi tu o fatum, ale my wiemy, że jest to raczej ryzyko którym oddychamy, nieprzewidywalność chaosu w którym żyjemy, i który nosimy w sobie. Raz na wozie, raz pod wozem. Na kogo wypadnie, na tego bęc.

„Bal”, 2007, wideo 4:30 min. (pętla)

„Siekiera”, 2007, wideo 10:00 min (pętla)

TIMELESS

Kiedy w projekcie Timeless grupa zapytuje o charakter i sens zjawiska czasu, otwiera przed nami całe pole skojarzeń – od jego mieszczańskiej linearyzacji w późnym średniowieczu, kiedy zegary miejskie po raz pierwszy narzuciły mieszkańcom miast wspólny, jednolity czas, aż po jego absolutną homogenizację w czasach globalnych sieci, w których czas z technologii ułatwiającej życie stał absolutnym układem odniesienia. Przy tym próba ponownego związania czasu z cyklem dnia i nocy i poprzez to z ciałem nie ma w sobie niczego z naiwnego pragnienia powrotu do natury, do czasów przed zegarami – właśnie wykorzystanie zaawansowanych technologii związanych z sieciami komunikacyjnymi umożliwia artystom wymknienie się nowoczesnej idei czasu homogenicznego i zglobalizowanego na rzecz czasu zlokalizowanego. W wersji 2.0 Timeless Cztery Silnia dokonuje przeskoku od nowej zmysłowości do nowej duchowości (a na płaszczyźnie obrazu od spotu reklamowego do malarskiego tableau w wersji wideo), odkrywając mityczne czy mitotwórcze aspekty projektu i pokazując, że bezczas Timeless nie jest kategorią pustą.

Krzysztof Pijarski, frag. tekstu z katalogu wystawy Imperium Zmysłów

instalacja w Galerii Słodownia, Stary Browar w Poznaniu, 2006

Projekt Timeless pomyślany został jako produkt oraz reklamująca go kampania promocyjna (spoty reklamowe oraz film promocyjny). Produktem jest zegar mierzący czas zgodnie z dokładną pozycją słońca nad horyzontem. Prosty pomysł na „słoneczny zegarek” reklamowany jest jako utopijna idea mająca uzdrowić pędzącą na oślep cywilizację i zharmonizować ją z rytmem wszechświata. Filmy reklamowe, film promocyjny oraz zegarek (jako oprogramowanie dla urządzeń przenośnych) dostępne są na stronie internetowej www.timeless.fourfactorial.net. Projekt Timeless znajduje się w kolekcji Kulczyk Foundation.

CZTERY SILNIA: OM

Postępując się różnymi mediami, takimi jak wideo, fotografia, obiekt, dźwięk, czy graficzny komunikat wizualny, artyści Cztery Silnia podejmują uniwersalne tematy relacji człowieka z naturą, kulturą, technologią, społeczeństwem, czy władzą. Powracającym motywem jest zwłaszcza problem kompatybilności natury i technologii oraz jej wpływ na nasze sensorium. Jednym z przejawów tego zainteresowania są maszyny imitujące naturalne procesy z projektu Om, rozpiętego podobnie jak jego tytuł pomiędzy światem nauki (om jako jednostka oporu elektrycznego w fizyce) i ponowoczesnej duchowości (om jako najważniejsza mantra w hinduizmie, której zawłaszczenie przez kulturę popularną zachodu jest jednym ze świadectw kryzysu duchowości).

Krzysztof Pijarski, frag. tekstu z katalogu wystawy Imperium Zmysłów

Mleko ciekące z gniazdek elektrycznych, system nagłośnieniowy z syntezatorem mowy, drukarka atramentowa, ruchome instalacje wideo.

Galeria ON w Poznaniu, 2005

4!

Michał Grochowiak, Marcin Gwiazdowski, Jakub Jasiukiewicz

<http://www.fourfactorial.net>

Wystawy :

- 2008 *Wielka Polska*, Galeria Arsenał, Poznań
Festiwal Pole Widzenia, Centrum Sztuki Współczesnej „Znaki Czasu” w Toruniu
Manual, Centrum Sztuki Współczesnej w Zamku Ujazdowskim w Warszawie
Wanted, Rag Factory, Londyn
Manual, Uqbar Project Space, Berlin
- 2007 *Mortal Kombat*, Galeria ON, Poznań
Videomedėja, The Museum of Vojvodina, Novi Sad, Serbia
Imperium Zmysłów, Słodownia, Stary Browar, Poznań
Kino, Galeria Klimy Bocheńskiej, Warszawa
Sztuka Puka, Galeria ON, Poznań
Manual, Galeria Kronika, Bytom
Plazma - sztuka w przestrzeni publicznej, Poznań
Hysteria/Neurosis, Art Claims Impulse Gallery, Berlin
- 2006 *Diesel New Art Exhibition*, Betonsalon, Wieden
Dritte Berliner Kunstsalon, Berlin
Vidioci, Słodownia, Stary Browar, Poznań
Timeless Project, Galeria ON, Poznań
Timeless Project, Dartington Gallery, Dartington, Anglia
- 2005 *Okres*, Galeria Szyperska, Poznań
OM, Galeria ON, Poznań
4!, Miejsce Sztuki Oficyna, Szczecin

Nagrody :

- 2007 Dolina Kreatywna - Multimedia (Drugie Miejsce)
- 2006 Diesel New Art Award (Wyróżnienie)
Top Talent Award (Quality Seal Sign)

Kontakt : info@fourfactorial.net

Jakub Jasiukiewicz

Kresowa 2/1

72-009 Police